

Sinds het aantreden van de regering Di Rupo kwamen PS en sp.a bijna dagelijks in aanvaring met de arbeidersbeweging: aanvallen op de pensioenen en werkloosheidsuitkeringen, uitholling van het indexmechanisme, loonblokkering, besparingen op openbare diensten, enz. Het ACV werd bovendien ook ernstig getroffen door het Dexia-debacle. Zowel in het ABVV als in het ACV worden steeds meer vragen gesteld bij de band met de “politieke vrienden”, die vooral klaar lijken te staan om de arbeidersbeweging steeds het mes in de rug te steken.

In Franstalig België kwam het ongenoegen over het regeringsbeleid van de sociaaldemocratie, en de wil de band met de PS te breken vooreerst tot uiting in de oproep van het ABVV van Charleroi / Zuid-Henegouwen, later ook gesteund door de Franstalige christelijke bediendencentrale CNE. Sinds 1 mei 2012 komen zij op voor een antikapitalistisch politiek alternatief, links van PS en Ecolo.

Daarnaast zagen we bij de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van oktober 2012 een begin van doorbraak in de verkiezingen en in de media van de PVDA. De SAP (Socialistische Arbeiderspartij) is van oordeel dat deze beide gebeurtenissen elk op hun manier het begin van het einde kunnen betekenen van de greep van sociaal- en christendemocratie op het ABVV en ACV.

Het is niet de eerste keer in de geschiedenis van ons land dat sectoren van de vakbeweging breken met de PS, maar het is de eerste keer dat een ganse sector van het ABVV zich expliciet uitspreekt voor de vorming van een politiek alternatief voor de PS, en ook actief stappen zet om daar toe te komen. De SAP (LCR in Franstalig België) was vanaf de aanvang overtuigd van het belang van deze stap. We roepen de ganse linkerzijde dan ook op om dit proces voluit te steunen, zonder “kappelekesgeest”, ook in Vlaanderen.

Het is ook niet de eerste keer dat het monopolie van de sociaaldemocratie op de electorale vertegenwoordiging van de linkerzijde in vraag wordt gesteld, maar het is wel de eerste maal dat dit samenvalt met de uitgesproken wil van een deel van het ABVV en het ACV om tot een nieuwe politieke uitdrukking van de werkende bevolking te komen, door een samenwerking links van sociaaldemocraten en groenen, op een internationalistische en antikapitalistische basis.

Het feit dat beide samenvallen, maakt dat we kunnen hopen dat dit geen voorbijgaand fenomeen is, zoals helaas het geval was in de periode vlak na WO II (met het kortstondig succes van de KP) of zoals na de staking van '60-'61 (vorming van de MPW van Renard en de Parti Wallon des Travailleurs), maar uitloopt op een herschikking in de diepte ter linkerzijde.

Volgens ons hangt het feit of deze kans gegrepen wordt, in de eerste plaats af van de keuzes die de PVDA komende periode maakt. Wij hopen dat de PVDA haar verantwoordelijkheid opneemt, en vertrekt van het belang van de ganse arbeidersbeweging. Dit houdt in dat ze een voorstel doet dat

toelaat haar eigen begin van electorale doorbraak te verzoenen met de historische kans die zich voordoet om linkse krachten bijeen te brengen en zo de krachtsverhoudingen tussen echt links en de sociaal- en christendemocratie in de arbeidersbeweging structureel te veranderen.

De SAP is van mening dat het in het belang van de ganse arbeidersbeweging en linkerzijde is dat er in de verschillende parlementen verkozenen komen die een stem laten horen tegen het besparingsbeleid, een duidelijk antikapitalistische stem. De SAP verschilt rond heel wat zaken van mening met de PVDA. Toch zijn wij ervan overtuigd dat het rond de PVDA is dat de beste mogelijkheid bestaat om links van sp.a, PS en groenen zulke stem te laten horen in 2014. Wij trekken hier dan ook de nodige conclusies uit, en zullen alles in het werk zetten opdat de verschillende uitingen van de zoektocht naar een antikapitalistisch, en ecosocialistisch alternatief voor het antisociale regeringsbeleid van de sociaaldemocratie samenvloeien in 2014.